

Діло

Виходить що-дня рано
крім понедіків.

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 12, П. пов.

Конто почт. шл. 26.726.

Адреса телег.: Діло—Львів^к.

Число телефону 565.

Рукописів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:
місячно . . . . . 3.60 К.
чвертьрічно . . . . . 10—
піврічно . . . . . 20—
щорічно . . . . . 40—
у Львові (без доставки):
місячно . . . . . 3— К.
чвертьрічно . . . . . 9—
піврічно . . . . . 18—
щорічно . . . . . 36—
в Німеччині:
піврічно . . . . . 20— М.
щорічно . . . . . 40—
За зміну адреси
платить ся 50 с.

Ціна оголошень:

Сторінка щодня, довжиною
або ширини 60 с. — коштує
1 К., в оповістях 1.50, в редакційній часті перед або по виході
2 К. Неповноціна 2 К. Сторінка
трьох днів коштує 3 К. Отже
можна на суботу і неділю віддати.
Постійні оголошення за особливим
умовою.
Одні примірники коштують
у Львові 12 с.
на провінції 14 с.

Видас: Видавничий Спілня „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 22 грудня 1917.

Україна і большевицький мир.

Власна телеграма „Діла“.

Пе; едрук дозволений тільки за поданням жерела.

(Л-н) Відень, 21. грудня 1917.

Париські часописи доносять, що Українська
Центральна Рада заявила, що ведених російськими
большевицкими переговорах про мир не
вважає за в'язучі для себе.

У міжнародних віденських урядових кругах вважають сі вісти за зовсім безосновні та думують, що на сій точці немає (?) між У. Ц. Радою і большевицкими ріжниць. Вказують там на се, що в румунських і сербських війсках що раз більше росте бажане мира та що війскові управи Румунії і Сербії з огляду на те мусять заявити ся що до мира

До париських донесень про становище У. Ц. Ради супроти большевицького мира коментарем може служити відомість, яку подамо нижше:

(Л-н.) Над кордоном 16. грудня

Маю зовсім певну відомість, що Український Генеральний Секретар для війскових справ вислав до головної російської команди телеграму, в якій іменем Українського Секретаріату відкидає умови мира, предложені противною стороною, і оконечно зараджує відкликання всіх українських війскових частий з російського фронту на Україну.

Україна і західні держави.

Французський амбасадор про Україну. — Витанє війскових місій антанту на Україні.

Власна дпась „Діла“. Передрук дозволений тільки за поданням жерела.

Льозанна, 12. грудня 1917.

Французський посол Нулян відбув у Петрограді в перших днях с. м. довшу конференцію з прибуваючим тоді там б. секретарем скарбу проф. Туганом Барановським, як в представником українського секретаріату.

В розмові з Т. Барановським про положення України амбасадор заявив, що правительств і суспільні круги Франції зглибокою увагою і симпатією ставлять ся до української справи, що капіталісти Франції готові вложити свої капітали в промислові підприємства на Україні, тай предложив українському правительству звернути ся до фінансових кругів Франції в сій справі, прирікаючи із своєї сторони предложенє се горячо поперти.

Над кордоном, 19. грудня 1917.

Як я Вам уже був доніс, наслідком замордованя російського начального вождя Духоніна в головній російській квартирі і наслідком знищення стратегічних планів, виїхали начальники союзницьких війскових місій з головної квартири.

Дня 4. с. м. наспіла до Київа звістка, що поїзд з війсковими місіями наближаєт ся до границі України. Ген. секретаріат війскових справ поручив приймати чужих гостей при вїзді на територію української республіки і дати їм почесну сторожу. З порученя секретаріату капітан Гасенко виїхав спеціальним поїздом з Київа з 60 моряками чорноморської флотії, котрі мали сповняти почесну сторожу.

Акційні банки, як абр'юнки і організатори готівки, стали осередком господарства суспільного і головним чинником економічного розвитку. З огляду на се величяньське значіне акційні спілки вільно закладають тільки за дозволом правительства на основі уділюваня йому статутів з точним означенем висоти акційного капіталу і круга діяльності.

В національних державах впливають банки на матеріяльне скріпленє тих верств, що коло них групують ся.

Скільки більшу вагу мають народні банки в державах національно мішаних!

Місії союзників стрінув кап. Гасенко на стації в Тетерові. Дня 5. с. м. приїхали вони до Київа. На діврці прийняли союзників представники українських війскових частий з командантом міста ген. Цигоничем на чолі. Коли поїзд віхав на стацію, сторожа віддала союзникам почесть, оркестра заграє французський імч.

Представник секретаріату іменем правительства України привітав союзників з нагоди їх приїзду до столиці України, на що вони відповіли.

До Київа приїхали: генерал бар. Рікель (Бельгія), ген. Бертер (Англія), ген. Лаверн (Франція), ген. Ромеї (Італія), ген. Коанда (Румунія), ген. Тако (Японія) і Леонтьєвич (Сербія).

Львів, 22. грудня 1917.

„N. Lemb. Zeitung“ доносить за „Frankfurter Nachrichten“ таку телеграму з Женеви, одержану 21. с. м.:

„З Петрограду доносять до „Matin-y“, що большевицькі війська наспіли під Київ, та що українське правительств разом з заграничними представниками виїхало з Київа“.

Вістку сю слід прийняти з повною резервою— дуже імовірно, що вона є висловом „побожних бажань“ авторів петроградських донесень.

Для арозум'я ваги і оцінки значіня Земельного Банку Гілотетичного у Львові для нашого народа вистарчить пригадати, що видна концесія і дозволу на отворенє сего банку за часів міністрованя пл. Білінського і Коритовського, вимагало кільхалітних заходів, хоча основателями Земельного Банку були передові особи з нашої суспільности— побіч цілого нашого епископату з мигрополитом Шелтницьким на чолі.

У вступній статі в 2. с. м. звернули ми увагу читачів, що посторонні народи вже приговорились до повенної праці економічної. Чужосторонні банки збільшили свої капітали акційні, кождий десятками мільонів, а їх суспільности в мить ровхолили нові акції, хоча по високім курсі, переважно вище ніж по 500 К за 400 К номінальної вартости. Так зорганізовані мільони будуть скріпляти всі області чужої продукції спиненої війною, а при тім приносить власникам акцій високі виски від вложених капіталів.

Тож з признанем повитали ми вістку про намірену емісію нових акцій Земельного Банку Гілотетичного, з огляду на його зростаючу діяльність. Одиниці свідомі особистого і національного інтересу без сумніву зголошують вже обильно замовленя на ті акції. Дехто одначе вважає ме се тільки обовязком ідеального патріотизму; дехто візьме одну, дві акції „для приличности“ — а дехто може віднесеть ся до сїх справи зовсім байдуже.

Бо наш загаль в загаль мало цікавить ся подіями в сферах фінансових. Ми, мовляв, народ бідний, — одначе по правді якраз тьм бідніший, що не орудує свідомо і доцільно своїм грошем.

Політичні здобутки не досягають реальної вартости без амагань до матеріяльного підєму, який дає найбільшу запоруку політичного владу.

Причиною економічних недомогань суспільности є в першій мірі темнота, байдужність і інертність, а жерелом добробуту — її енергія і підприємчивість при інтензивній організації засобів готівки.

В сьогочаснім устрою суспільного господарства справді одним з підстав розвитку є підложє фінансове, хоч би найскромніше. Без якого такого фонду основного чи оборотного не може ніяке підприємство і взагалі господарство довго існувати, а тим менше зростати.

Свідомість тих умов викликає ріжнородні спільнства, між иншими спілки для придбаня фінансових середників, капіталу або кредиту на означені цілі.

Найвисшою та найдогіднішою формою асоціації в теперішнім устрою є акційні спілки, а з'окрема для організації капіталів в цілях фінансових — акційні банки.

Капітал акційної спілки складаєт ся з акцій, себто уділів, звычайно по 400 К. номінальної вартости кожда акція.

Акційні банки гromадять у себе готівку під ріжними титулами. Передовсім збільшують фонди в дорозі емісії своїх акцій. Крім того приймають греші на вклади і отворені рахунки, а декотрі, о скільки мають на се концесію, видають і продають облигації або заставні листи, себто рід довжних записів, які опісля на основі лво ована викулюють, стягають.

Вкладники та посідачі облигацій не набувають инших прав до банку коім домагаєт ся звороту вкладак зглядно суми з довжнього запису і умовлених процентів.

Натомість набуваючий акції стає спільником до цілого майна банку. Його приростів і доходів після скількости набутих акцій і побирає в щорічних висків банку від кождої акції процент (зв'язденду) у висоті, узвальнованій зборами акціонарів.

Прикметою акції є і се, що акціонер не відповідає особисто за зобовязаня банку, та що акції не гаснуть із смертю акціонера, — вони є переносні в дорозі продажі, дарунку, чи спадщини, так що всі права в акції переходять на нового їх власника.

Задля таких прикмет, більшої рентовности і тої обставини, що банки побіж виділюваня дивіденди обовязково в часті висків, творять ріжні реверси, які остаючи в обороті сприяють збільшеню висків, отже і дивіденд в будучности, — в міру розвитку банку відносять ся вартість (курс) акцій високо понад їх номінальну квоту.

Пам'ятайте!

що кожний свідомий Українець
обезпечувє ся на житє в сполучї
з VII. воєнною позичкою в

Карпатї

Львів,
Русьна 18.
I. пов.

Мирові переговори і Поляки.

БЕРЛІН 21. грудня (Вольф). Польський президент міністрів звернув ся до царського правительства і правительства Австро Угорщини з проською о допущенє польського правительства до мирових переговорів з Росією. Щоби ту справу обговорити, вїде ся президент міністрів Кухаржевський з державним секретарем д-ром Кільманом в часї його подорожі до Береста литовського. В звязі з тим уласть ся Кухаржевський на запрошеннє державного канцлера до Берліна, де прибуде в суботу, 22. грудня рано, в товаристві шефа польського політично-о департаменту гр. Ростворовського.

„Мирові труднощі“.

БЕРЛІН (Вольф). Як дзвідуєть ся „Lokal anzeiger“ до вчорашних переговорів у державного канцлера, в яких взяли участь вступники всіх партій Німеччини, тривали ті переговори чотири години. Ті дозгоотривачі переговори вказують, що порушено ряд питань, яких полягодженє вимагає влучної, осторожної і терпеливої руки. Учасники переговорів розійшли ся з вражінєм, що з російським народом, хоча тільки поволи і поступенно, однак вкінці все таки повинно ся досягнути вдоволяючу єдність в справі мира.

„Найкритичніші місяці війни“.

Лойд Джордж про воєнне поконтенє.

ЛОНДОН (Ткб). Лойд Джордж вголосив в Палаті громад промову, в якій передовсім зявив ся недостачею засобів поживи і звернув ся з упійменєм, щоби справедливо розділювати предмети поживи. Бо в противнім случаю правительство возьме в свої руки розділ необхідних для життя товарів. Бесідник стверджує, що цифри морських втрат зменшили ся о сотні тисяч тон та що попередні обчисленя були песимістичні.

Обговорюючи воєнне положенє Лойд Джордж заявив, що було би безцільним говорити, що англійські надії з початку 1917 р. словились. Розчарованє треба приписати вповні Росії. Коли би російська армія була сповнила порученє їй завданє, то Прусія була б без сумніву вломана. Першою подією з несподівана невдача Італійців, при чім треба згадати про швидкоість, з якою французькі і англійські війська прийшли з поміччю Італійцям. З приводу італійської невдачі положенє англійського і французького штабу стало грізніше, бо треба було забрати з Фланції більшу скількість дивій.

Другою подією, що погіршує положенє подія, що Росія, яка доси принайменше формально була у воєнній стані з Німеччиною, наслідком чого централні держави мусіли вдержувати на сході великі скількості війська, — тепер заключила перемирє. Правда, що умови перемирє не дозволяють Німеччині переносити війська із сходу на захід, але се треба вважати тільки клаптиком пачери з краю, який би на те числив, що Німеччина обіщє, переконав ся би скоро, що був легковірний.

Обі згадані події накладають на союзників, ведучих війну, далеко йдучі обовязки. Англія мусить скріпити свою армію в доли. Найближші місяці будуть без сумніву найкритичніші в цілій сій війні. Мамо тих нових тягарів не треба думати, немов би неприятель не має трудностей. Є цікаві докази, що сила німецького робітника погіршила ся, що творчість кожного поодинокого Німця в порівняннї з першим роком війни зменшила ся о 52%.

Про воєні цілі сказав Лойд Джордж:

Тому, що Росія розпочала мирові переговори, мусить вона сама боронити своїх областей і питанє Царгорода є поладженє. Про німецькі колонії буде рішати мирова конференція, числячи ся з бажаннями місцевого населеня. Не добули ми — говорив бесідник — ніякого краю, якого людиність належала би до пануючої раси, ні кусня землі з німецьким населенєм.

Виборча реформа на Угорщині.

БУДАПЕШТ. (Ткб.) На вчорашнім засіданнї угорського союму предложив міністер д-р Векерле проєкт закону про виборчу реформу. Правительство дало тим доказ, що виборчої реформи не заловідало тільки як засаду, але доказало ділом, що хоче її дійсно перевести.

Найважнійші постанови проєкту такі:

Услівя признаня чинного виборчого права для мужчин такі: 1) Скінчений 24 рік життя, 2) угорське державне горожанство, 3) грамотність в читаннї і писаннї. Без огляду на вік мають виборче право перед скінченнєм 24 року життя власителі військового хреста Карла. В разї, коли існують ті условини, має виборче право кожний, хто покінчив з добрим успіхом 4 класи народної школи, або платити найменше 10 кор. безпосередних державних податків, або також відбув нормальну активну війскову службу, або підчас війни служив принайменше через 2 роки, або без огляду на час служби осягнув рангу підсідцера, або має медаль хоробрости, або хрест Карла, відтак кожний, що займає ся на основі промислової ліценції або легітимації промислом або торгівлею, хто є підприємцем включно з гірництвом, торгівлею, або має транспортне підприємство, ведене в промисловий спосіб, хто постійно працює будьто як робітник, будьто як слуга в продукції сурвиця.

Крім сего мають виборче право виборці затягнені до важного спл:у за рік 1914 так довго, доки існує без зміни їх давний правий титул в громаді (місті) на якого основі втягнито їх до спл:у з р. 1914. Однак без згляду на се обмеженє мають виборче право ті, яких на § 2. арт. XXXIII. зак. в 1874 прийнято на лісту важну на рік 1914.

Загальні услівя осягнення виборчого права для жінок такі: Скінчений 24 рік життя, угорське горожанство, грамотність; в рядї існуючих тих загальних условин має виборче право

ПЕТРОГРАД, УКРАЇНА і ДОН.

Троцький признає незалежність України, але не признає такого самого права Донеччини. — Комісаріят козацьких війск протестує проти замаху Петрограду на самостійність Донеччини і просить помочи України.

Власна поміч „Діла“ Передрук дозволений тільки за поданєм жерела.

(1-к). Над кордоном, 20. грудня 1917.

Розмова Троцького з Криленком.

Петроградські газети в 8. н. ст. грудня містять розмову Троцького з Криленком.

Троцький: Товаришу, почальний вождє, предкладаю вам прийняти представника українського штабу в вашій квартирі. Також предкладаю включити представника Генерального Секретаріату в склад загально-російської мирової делегації.

Що-до утвореня єдиного українського фронту в теперішнього пізвеннє західного й румунського, то се питанє повинно остати відкритим до часу вислово воїє всіх ін територіальних областей демократичним шляхом.

Вповні одобряю вашу політику не робити політичних перешкод перенесенню українських відділів з півночі на південє, на скільки се можливе з огляду на загальне положенє фронту, стан транспорту і передовсім авіацію армії. В сій справі рішенє належить до вас і до вашого штабу.

Власть Совіта не буде робити трудностей самоозначеню України. В якї форми самоозначенє вкінці не вишло ся би, признає Української Народної Республіки зі сторони російської власти буде як найповніше і найширїше. Але ми вважамо конечним яєно показати не тільки перед російськими, але й перед українськими робочими масами противенство між соціалістичною політикою Совіта і буржуазною політикою Української Центральної Ради, яка фактично стає, може бути проти волї деякої своєї частини правительством посядаючих клас на Україні. Не маючи наміру навидати свою волю українському народови, ми готові всіма способами піддержати совіти робітників, жовнірів і селян в боротьбі проти буржуазної політики противників теперішньої Центральної Ради.

Що-до заяви комісара козацьких війск квартири, то є воно грубе й безосновне й повинно бути рішучо відкинене.

Калєдін заяв в Донеччині воєнний стан. Козацькі робітники знаходять ся під гнетом режиму Калєдіна. В Ростові війська Калєдіна поставили на дахах кулемети й тероризують місто.

В руках нашої судової і слідчої власти є документи, які без сумніву вказують на тісний звязок Калєдіна з монархістичним заговором Пуришкевича. З огляду на сї факти власть Совіта заряджує міри, щоби одним ударом покласти конець злочинній діяльності Калєдіна й Корніловців.

Головно на Україні заряджено міри, щоби покласти конець протиреволуційному бунтову Духова. Члени козацького правительства розоружили оренбургський гарнізон і арештували виконуючий комітет, а також комітети військово-революційний і страйковий. Ми приказали не входить в ніякі переговори з заговорниками. Тому предкладаємо вам, товаришу почальний вождє, негайно направити в напрямі на Москву, Ростов і Оренбург сили, які, не завітуючи на шого фронту, були-б досить могуті, щоби в як найкоротшій часї стерти з лиця землі бунт козацьких генералів і кадєтської буржуазії.

Криленко: Питанє про козацькі війська на фронті є дуже остро в звязку з припиненнєм пляном Духоніна зібрати разом великі козацькі відділи й перекинути їх на Дон, Урал і далі на схід. Відділи стоять на велиницях без засобів поживи і рушниц Іх у глибину Росії не було би доцільно, а держати їх на фронті з огляду на заострені відносини також недоцільно. Крім того вислати їх на Ростов залученє з територіальним нарушенєм границі України.

Троцький: Запитайте Українську Центральну Раду, чи вона вважє себе обовязаною помагати нам в боротьбі з Калєдіном, чи буде вважати переїзд наших війск на Дон як нарушенє своїх територіальних прав. Відповідь Ради оголосить для загальної відомости.

Щє раз повторюю, що конечні є як найширші зарядженя для зваленя уральського й донського бунту.

Декларация козаків.

Генеральний Секретаріат України одержав 8. н. ст. грудня декларацию комісаріату козацьких війск при квартирі з протестом проти петроградського правительства і з проською о поміч.

Декларация, яка носить дату 7. н. ст. грудня, починаєть ся так:

„Предкладаю вашій увазі заяви, зложені в імені козаків в справі відношеня Совіта народних комсарів до козаків. Ми надїємо ся, що наша братія України могутим голосом буде протестувати проти проб большевицького правительства адванти скремі народности“.

Згаданні про похід большевицьких війск на Дон, декларация говорить:

„Військове правительство донського війська поручило нам заявити перед Совітом народних комсарів і перед почальним вождєм російської армії енергійний протест проти такого волюючого нарушеня народних прав і проти проб втягнути донське військо в криваву міжусобну війну. Донське військо, признаючи кождому народови право уладжувати своє житє по своій волї, не вважє для себе можливим вмїшувати ся у внутрішні справи инших частей Росії і в боротьбі російської демократії ріжних партій заняло зовсім означене становище строгої нестральности. На тій самій основі донське військо не позволити нікому вмїшувати ся в свої внутрішні справи, в тим більше не допустить до проб оружного впливаня на свою волю“.

„Донське військове правительство і все козацтво — говорить декларация далі — вважє свій енергійний протест проти свідомо неправданих вістий про акцію донського війська і його отамана Калєдіна, — вістий, які походять не від відповідальних провідних кругів і мають за єдину ціль розпалити ненависть темних мас до козаків і пустити одну часть демократії на другу“.

Декларация кінчить ся заявою, що „козаки своєї волї й життя дешево не відведуть і на випадок влісненя планованого походу на Дон візьмуть ся за найкрайнійші мірж боротьби“.

ся жінка, яка покінчила 4 класи віділові в до-
брем успіхом, або якої муж служив відчас те-
першій війни у війську і загинув, або помер в
першій війні в службі, наслідком віднесених
недуги небутих в службі, наслідком віднесених
ран або також наслідком воєнних трудов.

Чернін і Кільман в Берестю литовським

БЕРЕСТЬ ЛИТОВСЬКИЙ (ТКБ.) Вчора
прибув тут австро-угорський міністер загранич-
них справ Чернін.

БЕРЛІН (ТКБ.) „Lsk. Anz.“ доносить: Дер-
жавний секретар уряду заграничних справ д-р
Кільман відвідав нині о 12 год. вночі до
Берестя литовського.

„Діло“ в 1918 році.

З нинішнім числом висилаємо чеки
почт. щадниці для присилки передплати
на „Діло“ в 1918 році, яка буде вносити:

для Львова:	поза Львовом:
4 К. місячно	5 К.
12 К. чарічно	15 К.
22 К. чарічно	28 К.
44 К. річно	56 К.

Окреме число буде коштувати:
у Львові 16 с., поза Львовом 20 с.

Хто прислав уже передплату на 1918 р:
по дотеперішній тарифі, нехай залученим
чеком прише доплату і дальшу перед-
плату.

НОВИНКИ

Львів, 22 грудня 1917.

— Поверот двох Володимирів Охримовичів. З Сток-
гольму депешують, що туди приїзаво кілька
найбільш талановитих українців, які вертають з ро-
сійського заслання, і між ними є д-р Володимир
Охримович з кореспонденцієм „Neue Fr. Presse“
має д-р Охримович розмову про теперішні події
в Росії і на Україні.

— Демісія Тугана Барановського. З над фрон-
ту пишуть нам: Петербурзькі газети в 8. н. ст.
грудня повідомляють, що проф. Туган Баранов-
ський вніс до Української Центральної Ради де-
місію зі становища Генерального Секретаря фінансів.

— Про останніх скіпи і батьків численних ро-
дів. Урядом оголошено: На осьмі найв. при-
казу в 11. вересня 1917 в справі шадження бать-
ків з численною родиною і останніх синів, вве-
дено остат. недостатно уместивсях подань.
В багатьох случаях вносять сесіяні о цілковите
звільненні, о віднесенні в глибину краю (в рідні
сторони), або о постійне ужиття в області етанів;
нерідко ходять о жовнірств. які взагалі не є при-
длені до фронту. Тому пригадується, що найв.
приказ відноситься тільки до тих, яких придле-
но до боєвого фронту, а має він на оці тіль-
ки придлені їх до службових посад поза обся-
гом сталого ділення ворожого огня.

— Нова сілія У. К. Т. охорони дітей. З кінцем
минулого місяця засновано в Бережанах філію
Українського Краєвого Товариства охорони ді-
тей і опіки над молодіжю. До Відділу філії
увійшли: о. Іван Кордуба, катехит, як голова;
с. Василь Дубицький як заступник голови та
пл. Іван Цурковський, Володимир Мацілінський,
Олександ Дакса, Камілія Бодякова та Стефанія
Крушельницька як віділові. Філія веде сиріт-
ський захист.

— „Свобода“ з 22. грудня 1917. приносить між
вищими отсі статі і відомости: Чому нас хотіли
би повубити ся? (статя і ра Костя Левинського). —
Не вірте. — На дорозі до мира. — З України. —
Кінеш шлахтоцько польського панованя. — Сте-
реженого Бог стереже. — Як розвивається у-
країнська торгівля. — З країни де вже люди
не глечуть. — З Турчанщини. — Господарка
воєнного часу. — Державні підмоги для інвалідів.
— Після якого календаря святкувати Різдво.

— Гледа в Рогатинщині. Нам пишуть: В ро-
гатинським повіті переводять ся дальше безпо-
шадні реквізиції з усено строгістю і селянам ли-
шається точно пайка, визначе а на прожиток.
В повіті є 22 громади авсім спалені і знищені.
Бездомні люди в тих сіл, що вернули в вице
лена, вештають ся громадою по повіті, стараю-
чись для себе закупити хоч троха поживи, якої
а огляду на реквізиції ніде не можна дістати.
Перед очима великої часті населеня стає маре-

во голоду. Негайне адержані реквізиції конче-
но, щоби адержати арастаючу смертність серед
населеня.

— Педеромі до Кракова і Відня. В цім запо-
біженя непорозуміню оповідає в. к. Дирекція
державних залізниць, що гизаване білетів їзди
до, поспіших поїздів в напрямі до Кракова а
також переказів до анятя місця (так ав. Platz-
karten) відбувають ся виключно в міським бюрі
п. к. державних залізниць у Львові улица 3 го
Мая ч. 5. а се вже для дня перед відїздом до
тичного поїзду, о скільки ходить о їзду до
Кракова згідно до стайї положених коза
Краковом. Таких білетів того рода не видасть
ся ані на головнім двірні у Львові ані на стайї
Львів-Підтамче.

— Мораторія до Галичини і Буковини. В віст-
нику державних законів оповіщено розпорядок
цілого міністерства в 20. грудня 1917, яким пре-
доежується мораторію для Галичини і Буковини
до 30. червня 1918 з тим що суд може ро-
бити винятки що до довжників, які є в силі свої
догги сплатити.

— З Академічної Громади. В понеділок, дня
24. с. м. точно о 3. год. пор. відбудуть ся схо-
дини т-ва „Академічна Громада“ в локалі т-ва,
вул. Бем-Е. мол. я (Панська) 11 А. II пов. Про-
сити ся всіх Товаришів(ок) прибути. Гостям ра-
ді! — Виділя.

— Премація. П. Володимир Шуродський, са-
нітарний хорунжий УСС., одержав дня 21. гру-
дня с. р. у львівським університеті степень до-
ктора всіх лікарських наук.

З нашого шкільництва.

Нам пишуть зі Стрия, в учительських кру-
гів: Загнепад нашого народного шкільництва не
можна приписувати лишень ворожій інвазії агля-
но ненормальним відносинам, як се впрочім об-
ширно представив автор передогині в ч. 295.
„Діла“. Ні, сей загнепад не був би повний, ко-
либ ми шукали поясненя сеї язви воєнної ви-
ключно у відношеню до нас парської Росії і пред-
ставників польської державности на нашій землі.
Бо ж не всюди пустякою стаять школи, не всюди
хибує учительських сил. Передогині по про-
вінціональних містах є і одно і друге, але тут
ще инша язва вкоринила ся: загальне зіпсуте
дітвори піддержує і найбільше воєнім свідомо
ще наше духовенство, на якім тяжить загально
напада вражд. Здається, місто Стрий одиноким
в краю, що мож похвалити ся верхом злочинно-
го заведбаня шкільної дітвори деякими катехи-
тами. Нас не обидеда б авсім їх добра опінія
у властві, або й у дирекції польських шкіл за
сего рода спонукване учительських обовязків,
колиб неперестима індиферентність до науки
релігії в тих школах не мала вже тепер скандаль-
них наслідків, що діти не еміють прямо хре-
стити ся ані молити ся та що замість своєї мо-
литви мусять співати польські пісні релігійні.

В німецькій школі народній, куди ходять
два три десятики нашої дітвори, забули вже ді-
ти, як їх катихит виглядає, і вносять учитель-
ство в колізю питання, чи буде година релі-
гії. Часом брак тут і нот на свідочтва. Про
якісь екскорти в сій або иншій школі нема о
чивидно бесіди і Чи сувороти того-всього мтемо
ще дальше скривати ся із сумними доказами,
що деякі члени нашого духовенства анайшли
ся поруч з тими темними силами, що викорис-
тують на всякий спосіб воєнний час на шкоду
нашого і так вже нещасного народа? Чи сі
ненаситні одилиці так вже дійсно сього певні,
що фінансові інституції їх монополі і що їх
аж не можна звільнити з такої важної відві-
чальної праці по сих інституціях? Ми рішили
ся на боротьбу із сею язвою в сій надії, що
сею чи внашкоду дорогою, скорше чи пізній
шас усунемо її. Завдаток даємо нині, а потім
виявимо наввища, крім того порушимо ще біль-
ше подібних справ, між ними і чисто церковні
відносини в тутешній парохії.

Італійська протиофензива.

Десять італійських наступів.

ВІДЕНЬ (ТКБ.) Урядом доносять 21. гру-
дня: На схід від Бренті наступали Італіяці по
сильнім приготуваню гарматного огня 7 разів
на наші становища під Ості Канспре, а 3 рази
наші лінії на південній захід від Монте Пер-
тінка. Всі приступи відперто з великою вра-
тою для неартиля.

ОПОВІСТКИ.

Неділя, 23. грудня 1917.
Нам греко-кат.: 29. Н. по С. — римо-кат.:
4. Н. Адвент.
В-а-т-р-а: греко-катол.: Давіаєл — римо-като-
Адама і Ває.

Появлять: греко-кат.: Спирид. преп. — римо-
кат.: Рома. Іс. Хр.

Дівоча гімназія С. С. Василіанок у Львові здо-
жили дохід з концерту 300 К. на фундацію ім.
Митрополита Андрея ге. Шентницького. Ученики
IV. класи академічної гімназії на ту саму ціль
зложили на руки колегіету дівочої гімназії С. С.
Василіанок 20 К. Гроші аложено на книжочку
„Дієстра“ ч. 10. 00.

Виказ рідвняних датків на У. С. С.

Зложили в коронах і сотиках:

Громада Гічизі 46 20, Звряд школи в Чол-
ганах 4.—, Григорій Хомак зі Шгла 22 50, Гро-
мада Надітчи 30.—, Читальня Просвіти в На-
літчах 30.—, Громада Прилянь 20.—, О. Осим
Кочій упр. школи в Лісах 11.—, Громада При-
слон 50.—, Александер Крисько в Винниках
50.—, Громада Корнялогичі 92.—, о. Антін Фе-
дорак в Должині 2 60, Мизайло Туркі в Тру-
занович 6 50 Громада Сосниці 70.—, Филимон
Цюга збірка в Чагріві 100.—, Громада Кель-
чакі 31.—, Громада Раби 25.—, Стефан Будник
і Тростяня 120.—, Громада Молошковиці 100.—,
Громада Кяменобрид 20.—, с. Іларіон Гела в
Шляхтові 5.—, о. Бронислав Гоцький в Святим
10.—, о. Микола Гарбовський в Свиднику 4.—,
Громада Горучуцько 61 50, Уряд парохіальний в
Гордині 6.—, о. Іларіон Туна в Чорній 5.—, о.
Грабоуєнський в Тисовій 10.—, о. Матвій Па-
ляк в Бодетині 3.—, о. Теодор Німилевич в
Мединичах 10.—, Теодор Петричковиц в Мішан-
ци 7.—, о. Іван Березинський в Переволочний
10.—, Громада Баранчичі 4.—, Громада Хрест
15.—, о. Василь Лаврецький в Варжя 5.—, У-
ряд парох. в Доброгостові 4 80, о. декан Юстіан
Гаврисевич в Чагріві 6.—, Шкільна дітвора в
Чистогорбі 8.—, Елзонора Петрівська 2.—,
о. Александер Решитилович в Кутах сг. 63 14,
о. Іларіон Курпак в Карлові 3 20 с. Миколай
Фольваркі в Демні 4.—, збірка парохіян в Об-
рошні 41.—, о. Йосиф Логинський в Володи-
мирцах 20.—, громада Медвежа 60.—, Громада
Яблїня 16.—, о. Роман Охримович 5.—, о. Іван
Стрільбицький в Назарні 10.—, Олена Чайков-
ська а Вірхомлі вел. 2.—, уряд парох. в Руді-
льській 20.—, о. Юліан Криницький в Шниткові
10.—, о. Йосиф Кучинський в Паришу 16.—,
громада Гроздець старий 40.—, о. Ежен Дави-
лович в Березові виж. 6.—, с. Іван Лесак в Ба-
ліні 3.—, о. Василь Куриляк в Германові 5.—,
о. Н. Бурнич в Папартні 10.—, о. Стефан Он-
ишківич в Курновичах 10.—, о. Франц Згоряке-
вич в Хресті 5.—, даток в гром. кар в Демяно-
ві 42 35, с. Зудовський в зурбі 20.—, с. Пе-
тро Кошуба Трибухівці 2.—, с. Петро Андрій-
чук в Грушові 20.—, о. Ігнатій Попович в Го-
родниці 5.—, монастир ос. Василій в Погоні
20.—, о. Данило Юган в Майдані 8.—, Микола
Котлярчук в Городенці 10.—, о. Іван Завич в
Смильнику 100.—, громада Нивніці 139.—, с. Н.
Кумановський в Німичні 20.—, Роман Мизайло-
вич в Бтянові 4.—, о. І. Дуткевич в Яжові
но вім 10.—, о. Іван Бриквич в Кривенській 10.—,
Іван Мигочич нач. гром. в Небидлові 80.—, гро-
мада Бірча стара 14.—, уряд парох. в Молод-
кові Р.—, о. Мизайло Дзерович в Тоголові
5.—, о. Йосиф Шанковський в Чаниву 10.—,
о. Миколай Сіменович в Стриганичах 10 00, уряд
парох. в Гребеннім 7 00, о. Іван Лущинський в
Бобулинцах 10 00, Петро Козницький в Ваней
12 00, с. Волод. Мясак в Уасю 20 00, с. Яків
Рсжка в Краснолі 10 00 громада Пєкрівці
10 00, о. Іван Бірещкий в Ліску 5 00, Василь
Равлюк упр. школи в Волчківцах 100 00, д-р
Теодор Соневицький Старий Самбір 20 00, о.
Йосиф Охримович у Велдіжі 10 00, громада
Чертеж 59 00, громада в Заліській Воли 50 00,
о. Іван Коносоцький в Заліській Воли 50 00,
старанем о. Мих. Білика — Білас громада Но-
вошин 100 00, о. Мих. Телєп в Рогатині 10 00,
Винкент. Кушич в Горожанні вел. 20 00, гро-
мада Братковичі 47 46, о. Орєст Тустанович в
Комарниках 5 00, о. Евкстаій Кушич в Гожоні
5 30, уряд парох. в Воли Якубової 5 00, Стефан
Ковалик вахм. жанд. в Надбужько 1 00, Наталія
Будзиньська а Підпечар 5 00, о. Ф. Пелєх в
Толшові 15 00, громада Кобильниць вод. 20 00,
В. Жиуркевич вахм. жанд. в Дикові ст. 26 00,
о. М. Дантерко Біквичі 5 00, о. Ізидор Ганке-
вич в Устю еписк. (збірка) 53 00 о. Дмитро
Вахник в Навірній 16 00, Петро Когут Барані
Перетови 10 00, громада Смерквичі 37 70 Ми-
хайло Возник в Дрогобича 40 00 уряд парох.
в Сторонці 4 00, Евстаїя Тишинська а Коло-
ми 10 00, Юлія Літинська а Устрик дол. 10 00,
о. Атанас Котис а Телешниць сьний 5 00, о. В.
Мацюрка, збірка сокілок в Східниці 140 00.

